

Under återopande av vad sålunda anförts hemställes,
att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om förnyad prövning av Albrekts sons pensionsfråga i syfte att han måtte erhålla sådan förhöjning av sina pensionsförmåner att hans sammanlagda pension kommer att motsvara 62 procent av hans årslön, kronor 18 780.

Stockholm den 27 januari 1959

Evert Svensson
Kungälv

Sven Gustafson
i Göteborg

Brita Elmén

Olof Nilsson

Stina Wallerius-Gunne

Nr 349

Av herr **Hedqvist**, om ersättning till jordbruksarbetaren *H. K. B. Carlzén* för skada, uppkommen under militärtjänstgöring.

Under skolskjutning med karbin den 23 februari 1923 vid Kungl. Södermanlands regemente skadades jordbruksarbetaren Harry Karl Bernhard Carlzén, Österhaninge kommun i Stockholms län, genom vådaskott i vänster ben med påföljd att benet måste amputeras. Carlzén var enligt utredning icke vållande till skadan. Carlzén uppbär f. n. en livränta med kr. 250: — per månad + ett tillägg å kr. 52:10, det sistnämnda tillkommet efter särskilt beslut av riksdagen.

Med hänsyn till den höga graden av invaliditet som Carlzén oförvållat åsamkats genom olyckan och som omöjliggjort för honom att ens genom lättare arbete förbättra sin ekonomi, synes det skäligt att riksdagen, trots att så lång tid förflutit sedan skadan inträffade, i någon form ville ytterligare gottgöra Carlzén.

I detta sammanhang får jag anföras *dels* att Carlzén genom olyckan förlorade sin anställning och arbetsinkomst, den senare förlusten torde kunna uppskattas till 200 000 kronor, *dels* att Carlzén under alla dessa år varit hänvisad till hjälp i olika avseenden av sin broder.

Carlzéns utkomstmöjligheter har sedan denna fråga senast aktualiserades i riksdagen (se statsutskottets utlåtande nr 150/1957) icke förbättrats, utan den fortsatta invaliditeten och den tilltagande åldern gör det ännu svårare för honom att hjälpligt reda sig. Med hänsyn till penningvärdeförsämringen och levnadskostnadsstegringen synes det jämväl ur dessa synpunkter angeläget med en omprövning av Carlzéns ekonomiska förhållanden.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna ovanberörde Carlzén antingen ett skäligt engångsbidrag eller ett årligt understöd utöver nu utgående förmåner.

Stockholm den 27 januari 1959

Sven Hedqvist